

Oljan gevur arbeiði:

2000 fólk arbeiða á Sullom Voe

Vælstandurin spírar allastaðni kring oljuhavnina í Hetlandi. Bygdir, sum nærur vóru avtoftaðar, blóma nú aftur og »oilmoney«, oljupengarnir, síggjast aftur allastaðni í hetlenska samfelagnum

*Efur
Jústinus Eidesgaard*

Sullom Voe (Tíðindablaðið **Sosialurinn**): Tosa hetlendingar um olju, so tosa teir um Sullom Voe, kemur prátið inn á olju, og tað er rættiliga vanligt í Hetlandi, so gongur ikki drúgv tíð, áðrenn navnið Sullom Voe verður nevnt. Og tað er heldur ikki so lóg íð, tí samanlagt búgva ikki meir enn 20.000 fólk í Hetlandi og bara í Sullom Voe arbeiða 2000 fólk. Nóg tann størsta parturin av hesum búgva í Hetlandi.

Sullom Voe er ein vág ella ein fjórður, sum gongur inn av Yell-sundinum og hetta er ein rættiliga rúm-likur fjórður, her er gott pláss, men tað er eisini neyðugt, tí risastór tangaskip eru daglig gestir á fjórðinum og tey leggja at heilt inni á botni. Størsta skip, sum hefur verið á Sullom Voe, tók 420.000 tons av olju.

Føroyska ferðalagið, sum kannar oljuvinnuna í Hetlandi í hesum døgum, vitjaði í Sullom Voe hósdagin. Vit fóru tíðliga avstað um morgunin og vit koyrdu niður eftir heidunum á hoyuðsoynni Mainland. Allastaðni vóru fólk burtari í torvi. Torvuturnir lógu skyggjandi í sólni. Torvskurður er ein vanligur í Hetlandi og hetta kemst av, at hetta er ókeypis brenni og hetlendingar eiga óvnikkið av torvi. Bendið, har teir skóru, varnaðsheldið høgt í støðum skóru teir í tinnum lögum niður eftir í støðum. At hetlendingar skera torv samstundis sum 800.000 tannur av olju hvønn ein

asta dag streyma inn í Sullom Voe, kann tykjast eitt sindur baksvenið, men sum ein hetlendingur segði við okkum: »Torvdráttur er ikki um líta og hjartastyrki, tað vit skera tað og tað hitar okkum eisini í veitur og sagnir tað ókeypis.

Stor havn

Tann fyrsti, vit vitja í Sullom Voe, er havnarmeisterin og hann eitur Keith J. Radley og er ein myndugur maður. Hann hevur á byrgdina av at alt gongur rætt fyri seg í havni og tað er m.a. hann, sum tekur avgerð um eitt skip sleppur inn ella ikki og hann er eisini samskiparin, skuldi tað hent, at olja lak út.

– Hetlandi er næst stóru oljuokjunum í Norðsjeinum, tí varð oljuhavnin her gjørd í fyrstu vildu øll tey stóru feløgini hava hvør sín terminal, men hetlendingar mótmæltu og tað endaði við, at ein stórar terminalur varð bygdur til øll feløgini. Í dag eiga 43 oljufeløg Sullom Voe og BP rekur terminalin fyri øll hin feløgini segði Keith J. Radley.

Tvey oljurør, pipeline, ganga úr Norðsjeinum til terminalin og framleiðslan er eitt sindur upp og niður. Miðskeiðis í átattárunum streymaðu hvønn einasta dag 1,5 milliónir tannur gjøgnum røyrini. Nú er framleiðslan niðri á 800.000 tannum dagliga.

Dalking

Vit hava ábyrgdina av havni og loðsunum. Skuldi olja líkið út á sjógv, so mugu oljufeløgini sjálvi rudda upp eftir sær og tey

sleppa ikki at gevast fyrri enn vit eru nøgdur. Men vit hava ikki verið nógv plagadur av dalking, íð hvussu er ikki nakran stórari dalking sum við Braer. Talan hevur verið um smærri lekar. Tann størsti 1100 tons, sigur Keith J. Radley.

Tað hendir av og á, at olja lekur á sjógv og higartil hevur bert verið talan um mekamskar ella mannateil-

er. Tað er ein ógamtíð komið í fyrri, at vit hava havt feilum, men vit eru tynrekaðir upp á at tað ringasta skal henda. Oljufeløgini her hava ríssið tað útgeft at taka ølu upp við, skuldi eitt óhapp hent. Tað alla oljunatarið er ikki uppattur, fara 100 tons í havna, so far vit 60 uppattur, restin hvørsvur í

Framhald á síðu 6

Hittu nólsoying í Sullom Voe

Langabbinn, sum var nólsoyingur, rak til Hetlands og búsettist har. Gordon Walterson er ein av eftirkomarunum

*Efur
Jústinus Eidesgaard*

Sullom Voe (Tíðindablaðið **Sosialurinn**): Føroyingar eru sum havhesturin, teir rekast allastaðni, verður mangan tikið til og nakad er í tí. Tað er neyvan tað land til í heiminum av týðningi, har ikki ongur føroyingur býr. Hósdagin hittu føroyska ferðalagið, sum er í Hetlandi í lötum og hyggur at oljuvinnuni, ein føroyingur í Sullom Voe, ein tann størsta oljuhavnin í Europa. At vit hittast var av reinar tilvild.

Føroyingurin eitur Gordon Walterson og verður kallaður Kaptein Walterson, hann kennir seg eisini sum føroying, hóast hann er føddur og uppvaksin í Hetlandi og dugir ikki at tosa føroyskt.

Hetta ljóðar sum ein avintýrsøga, men langabbin hansara, sum var nólsoyingur, rak einatíð á útróðir

Helendagurin Gordon Walterson, íð starvast á Sullom Voe, er nólsoyingur. Hann var fleiri ferðir vitjað í Nólsoy, og ein. Vælingurinn er ein av Arfinn Poulsen, leypmaður. Nólsoy er ein býur í Norðsjeinum.

abbanum, men kanska verður møguleiki at kanna hesa søgu eitt sindur betur, tá vit koma heim aftur.

Teir báðir nólsoyingarnir verða væl mottiknir í Hetlandi og hesin eini, langabbi Kaptein Waltersons, hittir eina gentu, sum hann gerst goður við og tað verður við at tey bæði giftast. Tey fáu síðan børn og eftirkomarar teirra liva eini í Hetlandi.

Kaptein Walterson hevur nakrar ferðir verið og vitjað í Føroyum, úti í Nólsoy. Ein av skildismonnum er Arfinn Poulsen, leypmaður í Nólsoy.

Vit bývdu so ringa tíð henda dagin, vit hittast, so ikki vóru goðar stundir at práta. Henda dagin hevði hann lutin í eini býingargarvnið í Sullom Voe. Leysligarnett, sum Kaptein Walterson einastaðni miki í sæktaunum til áðars.

Jústinus Eidesgaard úr Hetlandi

saman við einum øðrum lands, tilveður kom á teir nólsoyingu niður til Hetlandi. Teir hava ikki navnið á landi.